

ADVIES

2013-028

26 maart 2013

Klacht te negatieve en onrechtvaardige behandeling van leerling, schorsing

Leerling krijgt volgens klagers te negatieve beoordeling en wordt onrechtvaardig behandeld, waaronder schorsing. De Commissie is van oordeel dat de houding van beide partijen bijdraagt aan de moeizame relatie en ziet geen reden om dit volledig aan houding en gedrag van de school toe te schrijven. Het kan ook derhalve niet alleen aan de school verweten worden dat de onderlinge relatie niet goed is.

De Commissie is wel van mening dat andere disciplinaire maatregelen dan schorsing passender zijn voor de mate van overtreding van de leerling.

De Commissie acht de klacht deels gegrond, deels ongegrond

1. Verloop van de klachtenprocedure

- 1.1. Bij brief van 19 februari 2013 hebben klagers een klacht ingediend bij de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie) tegen de leerkrachten, de teamleider de heer I. en mevrouw A., zorgcoördinator. (hierna te noemen: aangeklaagden).
- 1.2. De klacht is voornamelijk gericht op de communicatie met school en teamleider en de onrechtvaardige behandeling van C. op school.
- 1.3. Bij brief van 6 maart 2013 heeft mevrouw L., algemeen directeur van de school, schriftelijk gereageerd op de klacht.
- 1.4. Op 26 maart 2013 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te V., waar klagers in persoon zijn verschenen. Het bevoegd gezag heeft zich laten vertegenwoordigen door de heer E. Tevens waren aangeklaagden, de heer I. en mevrouw A. aanwezig.

2. Standpunt van klagers

Blijkens hetgeen klagers hebben aangevoerd, luidt de klacht als volgt:

Ouders voelen zich niet gehoord op school. C. zit sinds september 2012 op het H.. C. is een jongen die het hart op de tong heeft liggen. Hij heeft moeite met huiswerk maken. Ouders hebben al veel gesprekken met school gevoerd maar voelen zich niet gehoord. Ze hebben sterk de indruk dat de nadruk wordt gelegd op C. zijn negatieve gedrag en dat hij op school onrechtvaardig wordt behandeld. C. krijgt volgens hen altijd de schuld. Daar is de schorsing op 8 februari 2013 een voorbeeld van. Ondanks het feit dat C. in december al een schriftelijk waarschuwing had gekregen was klaagster

overvallen door deze schorsing. Te meer daar alleen C. geschorst is en de andere jongens slechts een time-out kregen.

Ouders zijn ongelukkig met de communicatie. Zij voelen zich overweldigd door de formele opstelling van de zorgcoördinator. Al meerdere malen hebben zij aangegeven anders met hun zoon te communiceren. Op de negatieve manier waarop dat nu gebeurt, klapt C. dicht. Zij hebben het idee dat school niet goed naar hun zoon kijkt en hem geen kansen biedt.

Tevens is er op school gesproken over het IQ van C.. Klaagster vraagt zich af of C. genoeg uitdaging krijgt. Het blijkt dat C. een hoger IQ heeft dan het gemiddelde op het H. en misschien moet hij daarom meer uitgedaagd worden.

Concluderend wensen klagers van school:

- Duidelijkheid
- Eerlijkheid
- Openheid
- Goede communicatie

3. Standpunt van aangeklaagden

Het schriftelijk verweer van de school richt zich in eerste instantie niet op de primaire aanleiding, d.w.z. de schorsing, maar op de achterliggende aspecten ten aanzien van het functioneren van de school ten opzichte van C.

De punten die in de klacht naar voren komen zijn:

- a. Moeizame communicatie met de teamleider en zorgcoördinator
- b. Omgang van het onderwijsteam met C.
- c. De juistheid ten aanzien van de plaatsing van C. op het praktijkonderwijs
- d. De geboden ondersteuning op C. in een cognitief hoger niveau te brengen

Ad a.

In november 2012 is er een gesprek gevoerd met de familie T. omdat C. opviel in negatieve zin vanwege zijn pestgedrag naar andere leerlingen, respectloosheid naar docenten, haperend reflectievermogen en onwil om over zijn gedrag in gesprek te gaan.

De gesprekken hierover met klagers verliepen moeizaam. Zij lieten weten zich niet in het geschetste gedrag van C. te herkennen lieten zich meerdere malen beledigend naar de teamleider en zorgcoördinator uit.

De school is van mening dat hen niet verweten kan worden dat er geen goede communicatie tussen school en ouders tot stand is gekomen.

Ad b.

School geeft aan dat het sociaal onwenselijk gedrag van C. maakt dat het helaas vaak nodig is om corrigerend naar hem op te treden. Dit betekent dat zij vaak in gesprek gaan met C., maar door onvoldoende reflectievermogen van C. zelf, zorgt hij er voor dat de gesprekken een negatieve wending nemen.

School geeft aan dat zij ondanks haar positieve insteek niet heeft kunnen voorkomen dat de wijze waarop het personeel met C. omgaat door ouders als negatief wordt ervaren.

Ad c.

C. is getest op de basisschool en op basis van deze gegevens is er door het RVS een positieve beschikking afgegeven voor het praktijkonderwijs. Hij heeft volgens school niet voor niets een PRO indicatie gekregen, omdat er sprake was van meerder leerachterstanden.

Ad d.

Tijdens het schooljaar is opgemerkt dat C. over voldoende cognitieve capaciteiten lijkt te beschikken om door te groeien naar het VMBO basisgerichte leerweg met LWOO. In de loop van het jaar is aan C. huiswerk aangeboden om aan te tonen dat hij graag door wil groeien. In de praktijk maakt C. echter zijn huiswerk niet en het lijkt dat hij zelf geen belangstelling heeft voor extra werk.

Ter zitting heeft de school desgewenst aangegeven dat de school C. een schorsing van 3 dagen heeft opgelegd omdat zij een signaal af wilde geven. De school wilde een daad stellen naar de leerlingen en de groep.

C. had in december, samen met 4 andere jongens, een waarschuwing gekregen, vanwege respectloos gedrag. Deze groep jongens viel dagelijks negatief op vanwege pestgedrag. In deze brief is gemeld dat het gedrag niet langer geaccepteerd zou worden en dat bij herhaling tot schorsing zou worden overgegaan. Vervolgens zijn er wel enkele incidenten geweest, maar deze waren volgens de school niet ernstig genoeg om inderdaad tot schorsing over te gaan. De aanleiding om dit middel wel te gebruiken was de uitbarsting van C. tijdens de symbioseles met een gastdocent. De school heeft C. geschorst en niet de andere jongens die aanwezig waren, omdat C. op dat moment ontspoorde en de andere jongens niet. Er is gekozen voor een schorsing van 3 dagen, omdat dan ook een melding wordt gedaan aan de leerplichtambtenaar.

Na de schorsing zijn er gesprekken geweest met C. en zijn ouders. Hier zijn afspraken gemaakt om te komen tot wederzijds respect, vertrouwen en een positiever relatie.

Samenvattend is de school van mening dat zij op een adequate en professionele manier heeft geprobeerd om C. te begeleiden en in gesprek te blijven met de ouders, maar dat het mede door de houding van zowel C. als zijn ouders het niet mogelijk is geweest om gezamenlijk te komen tot een goede begeleiding van C..

4. Het oordeel van de Commissie

a. Communicatie

Uit de stukken en het verhandelde ter zitting constateert de Commissie dat klagers een groot gevoel van onrechtvaardigheid ervaren. In de beleving van klagers vinden de gesprekken met de zorgcoördinator en de teamleider niet op basis van gelijkheid plaats. Dit komt mede tot uiting in de moeizame relatie tussen ouders en school. Oorzaak hiervan is de communicatie over en weer. Door de kwetsende uitlatingen van klagers heeft de school zich formeler opgesteld, waardoor het gevoel van ongelijkheid bij klagers weer versterkt is.

De Commissie is van oordeel de houding van beide partijen bijdraagt aan deze moeizame relatie en ziet geen reden om dit onderdeel van de klacht volledig aan houding en gedrag van de school toe te schrijven.

De Commissie verklaart de klacht met betrekking tot de communicatie ongegrond.

b. Gebrek aan ondersteuning en omgang door het onderwijsteam

School heeft aangetoond dat er wel ondersteuning geboden is. Echter moet C. zelf ook inzet tonen en zijn tevens de ouders verantwoordelijk voor de verbetering van het gedrag van hun zoon. Voor wederzijds respect is het nodig dat ouders en school eensluidend naar C. communiceren. Dat is op dit moment niet het geval. Door deze disbalans voelt C. zich niet gesteund en ondersteund. Ter zitting heeft school al aangetoond dat er afspraken zijn gemaakt om de relatie tussen C. en het onderwijsteam te verbeteren. Beide partijen geven aan dat het langzamerhand iets beter gaat met de houding en het gedrag van C.. Essentieel is dat C. zich door zowel school en zijn ouders gesteund voelt en dat zij elkaar niet in hun besluiten afvallen.

Het kan derhalve niet alleen aan de school verweten worden dat de onderlinge relatie niet goed is.

De Commissie verklaart dit klachtonderdeel dan ook ongegrond.

c. Schorsing

De Commissie is van oordeel dat de schorsing op zichzelf correct en procedureel juist is uitgevoerd. In december is een waarschuwing gegeven dat bij herhaling van respectloos gedrag een schorsing zou volgen. De Commissie begrijpt echter niet waarom de school in de door school geschetste situatie voor een zwaar middel als schorsing voor 3 dagen heeft gekozen. De redenering dat dan de leerplichtambtenaar in kennis zou moeten worden gesteld, doet geen recht aan de afweging die door de school zelf dient te worden gemaakt ten aanzien van de relatie tussen de overtreding en de daarbij op te leggen maatregelen. Er bestaan tal van minder vergaande disciplinaire maatregelen waaronder een meer proportionele tijd van schorsing in relatie tot de overtreding, welke nog niet waren toegepast en welke evenzeer als voldoende opvolging zijn te beschouwen van de waarschuwing uit december 2012. De Commissie is van oordeel dat in dit geval de schorsing van 3 dagen buiten proportie is geweest.

De Commissie verklaart het klachtonderdeel met betrekking tot de duur van de schorsing gegrond.

5. Advies

De Commissie ziet af van het doen van een advies.

Aldus gegeven op 26 maart 2013, de heer mr. J. Westmaas, voorzitter, dr. K.M.P.A.M. Habryka, en de heer M. de Blaauw MEd, leden, in tegenwoordigheid van mevrouw mr. A.C. Melis-Gröllers als secretaris.

